

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. , 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря П.Т.А.
като разгледа докладваното от Д.И.П. Административно наказателно дело № 20221860200012 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „С. Б.” ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.Б., ул. „*****“ №2, ет.3 срещу Наказателно постановление /НП/ № *****, издадено на *****г. от директора на Дирекция „*****-Софийска област”, с което на основание чл.416, ал.5 във вр. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер 2000 лв. за нарушение на чл.49, т.3 във вр. чл.61 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, изразяващо се в това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 02.11.2021г. на строителен обект „Търговски парк с магазини, кафе, автомивка и трафопост“, находящ се в местността „Д.“ гр.П. се установило, че „С. Б.“ ЕООД в качеството си на „строител“ по смисъла на пар.1, т.2 от ДР на Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, не е осигурил комплексни здравословни и безопасни условия на труд /ЗБУТ/ на всички работещи (включително и на подизпълнителите, в това число и на АНГ. Р. Д., служител от „*****“ ЕООД) в съответствие с минималните изисквания на Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, като на 02.11.2021г., в периода от 11:20 часа до 13:00 часа, при неблагоприятни климатични условия- дъжд, не са били предприети мерки за предотвратяване на рисковете, свързани с падане на хора, продукти и/или предмети, като не е обезопасен изкопът между основната сграда и фургона на строителя и подизпълнителите, чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които да са достатъчно високи и да са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака,

главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение, като по този начин не е осигурена безопасността на работещите срещу падане от височина.

Жалбоподателят твърди в жалбата си, че твърдението на наказващия орган, че липсата на обезопасяване на изкопа е създадо риск за работещите било невярно, тъй като около и в изкопа не са били извършвани строителни и монтажни работи. Освен това, посочено било изпълнително деяние, осъществено чрез бездействие, т.е. изпълнителното деяние е бездействието на дружеството да предприеме мерки в качеството му на строител. Повдигнатото административно обвинение било незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, тъй като изпълнителното деяние на посочената за нарушена материалноправна норма, с която е направена привръзка, била свързана със задължение на строителя да предотврати падане от височина (чл.61 от Наредба №2), като двете нарушения се сочи, че са материално и смислово различни. Предприемането на мерки по смисъла на разпоредбата на чл.49, т.3 от Наредба №2 било свързано със създаване на организация, въз основа на която да не се допускат нарушения, свързани с рискове от падане на хора, продукти и/или предмети и/или с проникване на вода при изкопни и подземни работи. Предприемането на мерки от страна на задължения субект се сочи, че са действия, регламентирани в нормативните актове и в конкретика са свързани с издаване на съответните заповеди до длъжностните лица на строителния обект, включване в програма за инструктаж, сключване на споразумение с участниците в строителния процес по реда на чл.18 ЗЗБУТ, оценяване на риска и приемане на програма за минимизиране на риска, назначаване на координатор по безопасност и здраве и контролиране на задължението по чл.16, т.1 от Наредба №2. Посочените съставомерни факти не били описани и установени от актосъставителя и АНО. От систематичното тълкуване на акта следвало да се приеме, че именно нарушението по чл.49, т.3 от Наредба №2 е прието за нарушено от АНО. Фактическата обстановка, която е съотнесена към нарушената материалноправна норма е следната: като не е обезопасил изкопа, то дружеството не е предприело мерки. Незаконосъобразно било прието, че липсата на физическо обезопасяване обосновава извод за извършено нарушение, свързано с непредприети мерки. Незаконосъобразен бил обжалваният акт още и защото в случая строителят е предприел всички мерки за обезопасяване на строителния обект, като липсата на евентуално проявление на предприетите мерки е друг вид нарушение. В обжалваното НП били описани общо 4 нарушения в противоречие с разпоредбата на чл.18 ЗАНН. В случая била описана фактическа обстановка, относима към нарушение на чл.16, т.1, б. „а“ от Наредба №2, но същата, в нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, не била посочена от АНО. В НП следвало да е налице смислово единство между фактическата обстановка и посочените разпоредби, които са нарушени, тъй като нарушителят се защитава както срещу фактите, така и срещу дадената правна квалификация. Следвало да се приеме, че е налице съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, с което се ограничава правото на защита на дружеството, тъй като същото следва да се защитава срещу нарушение, по отношение на което не е дадена изрична правна квалификация. На следващо място оставало неясно защо

дружеството не е осигурило комплексни ЗБУТ по отношение на АНГ. Р. Д.. Описани конкретни факти липсвали и не можело да се приеме дали А.Д. е бил изложен на риск с оглед твърдението на обвинението за липса на предприети мерки и липса на обезопасяване на изкопа срещу риск от падане от височина. От една страна липсвали конкретни факти в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, така също и индиция за причинно-следствената връзка между нарушението и застрашаването на живота и здравето на посоченото лице. Сочи се, че комплексните ЗБУТ, които трябва да осигури строителят, са свързани с общите норми за осигуряване на безопасност в обекта, докато конкретните условия на труд се осигуряват от съответния подизпълнител по отношение на назначените при него работници. Този въпрос не бил изследван от АНО, което водело до извод за липса на пълно установяване на относимите факти от значение за случая. Осигуряването на ЗБУТ на една строителна площадка се извършвало с договореност между всички участници в строителния процес по реда на чл.18 ЗЗБУТ, в което споразумение следва да се детайлизира кои са комплексните ЗБУТ, които следва да осигури строителя и кои са конкретните задължения за осигуряване на ЗБУТ от съответния подизпълнител. Видно от текста на НП, изрично било посочено, че освен извършеното нарушение по чл.49, т.3 вр. чл.61 от Наредба №2 от 22 март 2004г. и това свързано с неосигурени комплексни ЗБУТ, дружеството е извършило и нарушения по т.1.24 от Приложение №1 към чл.2, ал.2 от Наредба №2 и т.1.26 от същото приложение, за които нарушения обаче са издадени други НП. Съгласно разпоредбата на чл.17 ЗАНН никой не могъл да бъде наказван повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан. Не ставало ясно на какво правно основание в НП са описани нарушенията, за които са издадени НП № ***** и НП № ***** от *****г., като във всички случаи това водело до незаконосъобразност на НП. В случай, че по този начин АНО е целял да обоснове по-висока тежест на извършеното нарушение, то също била налице незаконосъобразност, тъй като посочените НП не са влезли в сила поради обжалването им. На следващо място АНО незаконосъобразно не бил приложил разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, съобразно която за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с посочената имуществена санкция. В случая посочените предпоставки били налице и съставомерните признаци били описани в НП. С писмо до административнонаказващия орган /АНО/ с вх. №*****/*****г. било направено искане да се приложи разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ по отношение на установеното с АУАН № *****/*****г. нарушение. В текста на писмото било декларирано, че нарушението, посочено в АУАН, е отстранено в деня, следващ извършената проверка, т.е. на 03.11.2021г. Приложен бил и протокол за документиране на факта за отстраняване на нарушението, подписан от техническия и обектовия ръководители. С това били изпълнени законовите изисквания и респективно били налице законовите предпоставки за прилагане на привилегирвания състав на чл.415в, ал.1 КТ. Освен това процесното нарушение не било сред описаните в изключенията по чл.415в, ал.в КТ, за които е неприложим привилегирвания състав. С оглед на всичко изложено се иска от съда да приеме, че обжалваното НП е незаконосъобразно и да отмени същото или в условията на

евентуалност- да го измени, като приложи разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ.

В съдебно заседание жалбоподателят „С. Б.“ ЕООД се представлява от упълномощения адв.С.П. от САК, който поддържа жалбата и в хода по същество на делото моли съда да постанови решение, с което да отмени НП като незаконосъобразно по подробно изложените доводи и съображения в самата жалба и евентуално ако счете, че е налице основание за това- да приложи разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, като преквалифицира извършеното в случай, че счете, че има извършено деяние, съставляващо административно нарушение и да определи имуществена санкция в рамките между 100 лв. и 300 лв., като справедливо е според адв.П. санкцията да е в минимален размер. Моли се съда още да вземе предвид, че е налице разминаване на описанието в АУАН на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. В НП били включени такива обстоятелства, които липсвали в АУАН: напр. за намиращи се в близост до изкопа машини, за което има издадено друго НП. В НП, което е предмет на обжалване по настоящото дело, било посочено и нарушение по чл.2, ал.2 във вр. т.1.26 от Приложение №1 от Наредба №2/2004г., което се разминава с посочените като нарушени законови изисквания в АУАН- чл.49, т.3 във вр. чл.61 от същата наредба. Тоест, налице било разминаване както относно констатациите, така и относно нарушените законови изисквания. Относно чл.415в КТ по безспорен начин било установено по делото наличие на основания, които биха били основание за прилагане на закон за извършеното по-леко административно нарушение. Нарушението, ако такова е имало, било отстранено. Липсвали вредоносни последици за служители и работници на обекта. Искане се насрещната страна да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените разноски по делото- адвокатско възнаграждение в размер по Наредба №1 на ВАС за минималното възнаграждение, плюс разноски за явяване в последното с.з.

В съдебно заседание въззиваемата страна Дирекция „*****- Софийска област“ /Д „****“/, чрез пълномощника си ст.юрк. К.Х., оспорва жалбата и заявява становище за нейната неоснователност. В хода по същество на делото ст.юрк. Х. моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди издаденото НП като правилно и законосъобразно. Сочи, че от събраните материали по делото станало ясно, че дружеството е осъществило състав на нарушението, посочено в НП. Заявява, че АНО не счита, че е налице основание за приложение на чл.415в КТ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Представител на Районна прокуратура-П. не се явява в съдебното заседание по разглеждане на делото и не ангажира становище.

*Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактическа страна** следното:*

На 02.11.2022 г. свидетелите С. АНГ. М., В. ИВ. П. и Ж. Г. П., по това време заемащи длъжност „главен инспектор“ в дирекция „*****- Софийска област“, посетили търговски обект „Търговски парк с магазини, кафе, автомивка и трафопост“, находящ се в

местността „Д.“, гр.П. и пристъпили към извършване на проверка за спазване на трудовото законодателство. Установили, че на мястото текат строителни и монтажни работи, като между основната сграда и фургоните на строителя и подизпълнителите имало изкоп, около който имало поставена единствено сигнална лента, но не и парапет или друго по-сериозно ограждение. На обекта заварили работещи лица. На *****г. бил съставен от главен инспектор С.М. срещу „С. Б.“ ЕООД АУАН №*****, съставен в присъствието и връчен на лицето В.Х. като упълномощен представител на „С. Б.“ ЕООД. На 12.11.2021г. в Дирекция „***** Софийска област“ постъпило писмо от „С. Б.“ ЕООД с искане за прилагане на чл.415в, ал.1 КТ, към което бил приложен протокол от *****г., съставен от техническия ръководител на обекта и обектовия ръководител, в който се посочвало, че нарушението, свързано с установения необезопасен изкоп, е отстранено в деня, следващ извършената проверка. На *****г. било издадено обжалваното НП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства: Писмените доказателства – Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № *****/***** г.; протокол за извършена проверка № ***** от *****г.; акт за спиране от 02.11.2021г. от Д „ИТ-Софийска област“; идентификационна карта; призовка; 1 бр. декларация от работник; пълномощно за ВЛ. П. ХР.; договор за строителство – земни работи, груб строеж и цялостно строителство до ключ, сключен между „*****“ ЕООД и „С. Б.“ ЕООД от *****г.; писмо вх. № *****/*****г. в ***** „Софийска област“ с приложен към него протокол за отстраняване на нарушения и снимки; и Гласните доказателства-свидетелските показания на В. ИВ. П., В. Г. СТ., Ж. Г. П., С. АНГ. М. и ВЛ. П. ХР..

Видно от представения АУАН № *****/*****г., съставен от инспектор С.М., същият е съставен на „С. Б.“ ЕООД в качеството му на „Работодател“ по смисъла на пар.1, т.1 КТ и в качеството му на „Строител“ по смисъла на пар.1, т.2 ДР на Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Нарушението е описано по следния начин: При извършена проверка на 02.11.2021г. на обект „Търговски парк с магазини, кафе, автомивка и трафопост“ в ПИ *****, местност „Д.“ гр.П., се установи, че „С. Б.“ ЕООД, в качеството му на „Строител“ по смисъла на пар.1, т.2 ДР на Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр.37/04г./ не е осигурил комплексни ЗБУТ на всички работници (включително на подизпълнителите, в т.ч. и на работниците от „*****“ ЕООД, а именно: АНГ. Р. Д.) при извършване на СМР на изпълнявания от него строеж, в съответствие с минималните изисквания на Наредба №2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като в качеството му на „строител“ на 02.11.2021г., в периода от 11:20ч. до 13:00ч., при неблагоприятни метрологични условия- дъжд, не е предприел мерки за предотвратяване на рисковете, свързани с падане на хора, продукти и/или предмети, като не е обезопасил изкопа между основната сграда и фургоните на строителя и подизпълнителите,

чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които да са достатъчно високи и да са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение, като по този начин не е осигурена безопасността на работещите срещу риска падане от височина. В АУАН нарушението е квалифицирано като нарушение на чл.49, т.3 във вр. с чл.61 от Наредба №2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. АУАН е съставен в присъствието на свидетелите В.П. и Ж.П., които са се подписали за верността на констатациите, а като представител на нарушителя е присъствал В.Х., който също е подписал акта и разписката към него, удостоверяваща, че е получил екземпляр от същия. Приложено е и пълномощно за това лице.

Същата фактическа обстановка е описана и в т.3 от протокола от извършената проверка, като е дадено предписание на „С. Б.“ ЕООД да предприеме мерки за предотвратяване на рисковете, свързани с падане на хора, продукти и/или предмети, като обезопаси надлежно изкопа чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които да са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение, като по този начин се осигури безопасността на работещите срещу риска падане от височина. Даденият срок за изпълнение на това предписание е 05.11.2021г. Приложена е и снимка, макар същата да не са с добро качество.

В акта за спиране от 02.11.2021г., с който бива спряно извършването на СМР на строителен обект „Търговски парк-П.“, една от посочените причини за спиране е, че изкопът между основната сграда и фургоните на строителя и подизпълнителите не е обезопасен чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи за предотвратяване на падането от височина на хора и предмети.

Попълнена е декларация от работника АНГ. Р. Д. /ВиК монтажник към „*****“ ЕООД/.

Видно е от представения Договор за строителство от *****г., че е сключен между „*****“ ЕООД в качеството му на Възложител и „С. Б.“ ЕООД в качеството му на Изпълнител за извършване на земни и строително-монтажни работи за „Обекта“, който не се спори между страните, че е именно провереният- „Търговски Комплекс с магазини, кафе, автомивка и трафопост в ПИ с идентификатор *****“, местност „Д.“, гр.П.. В чл.42 от договора се сочи, че „Изпълнителят“ отговаря за всички вреди, причинени поради неспазване на мерките за безопасност, в съответствие със законовите разпоредби в страната, както и поради неизпълнение на изискванията на надзорния орган, отнасящи се до безопасността и вътрешния ред на строителната площадка.

Видно е от представеното писмо вх. № *****/*****г. в Дирекция „***** Софийска област“, че с него управителят на „С. Б.“ ЕООД е посочил, че процесното нарушение е отстранено в деня, следващ извършената проверка- 03.11.2021г., за което са представили протокол пред служителите на Д „*****“, осъществяващи

административното производство, приключило с ИАА № *****/****г. и че изкопът е обезопасен с предпазни парапети срещу риска падане от височина. В тази връзка е поискано, да се приложи разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, като бъде определена санкция в размер до 300 лв. Приложен е и самият протокол за отстраняване на нарушение, който също е от ****г., заедно със снимков материал.

Разпитаните свидетели- инспектори от Дирекция „***** Софийска област“ поддържат констатациите от АУАН.

Актосъставителката С. АНГ. М. твърди, че актът, който е съставила, е съставен след извършена проверка от 02.11.2021г. за това, че „С. Б.“ ЕООД, в качеството му на строител, не е осигурил комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи при извършване на строително-ремонтни дейности на изпълнявания от него строеж, като при благоприятни климатични условия не е обезопасил изкопа между основната сграда и фургоните чрез приспособления и по-точно чрез основно главно перило за ръце и средно перило за крака, като по този начин не е осигурил безопасността на работниците с риск от падане от височина. Свидетелката твърди, че упълномощеното от страна на „С. Б.“ ЕООД лице се явило при приключване на проверката и на него били връчени протокола и актовете. Свидетелката твърди, че са упоменали само едно нарушение и само за едно нарушение е съставен актът, като нарушението е по чл.49, т.3 вр. чл.61 от Наредбата. Според свидетелката при влизането им в обекта повечето работници се разбягали, а лицето, което е попълнило декларация- служител на „*****“ ЕООД, останало и оказало съдействие. Тъй като бил издаден и акт за спиране на обекта, им бил изпратен впоследствие снимков материал и протокол от фирмата, че са отстранили конкретното нарушение.

Свидетелката В.П. също си спомня за процесния случай. Казва, че след постъпил сигнал в Д „ИТ“, направили две проверки на място в обекта на контрол, където главният изпълнител е „С. Б.“ ЕООД. На 02.11.2021г. била втората проверка на място и констатирали нарушения на здравословните и безопасни условия на труд при лоши климатични условия и актът бил съставен на основание чл.49 във вр. чл.61 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, който вменява на строителя да осигурява здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи на обекта, в това число и на подизпълнителите. Актът бил съставен за това, че не са обезопасени откосите на въпросния изкоп нито с перило за ръцете, нито с бордова лента за крака, каквито са минималните изисквания за осигуряване на безопасност при изкопи. За това нарушение бил съставен и акт за спиране на дейността на обекта по време на проверката на 02.11.2021г. Свидетелката твърди, че при проверката на място присъствал техническият ръководител на обекта, а при връчване на акта- упълномощено лице, на което името е посочено в акта. На него връчили екземпляр от акта и той нямал възражения. Според тази свидетелка дружеството е представило снимков материал за отстраняване на нарушенията.

Свидетелката Ж. Г. П. също е присъствала на проверката на 02.11.2021г. и си спомня за нея. Твърди, че процесният акт е съставен на ****г. в сградата на Дирекцията за

това, че при повторно посещение на 02.11.2021г., от когато има съставен акт за спиране на строително-монтажните дейности на самия обект, са установили, че има небезопасен изкоп, покрай който минават хора на подизпълнителя „*****“ ЕООД, като имало и други работници. Актът бил съставен за това, че същият този изкоп не е безопасен чрез долно перило за краката, средно и горно перило за ръцете или друго еквивалентно решение с цел предотвратяването на падане на хора и предмети. Липсата на осигурени здравословни и безопасни условия на труд се изразявала в това, че не е безопасен изкопът и нарушението било едно. На мястото имало работещи лица. Актът бил съставен в присъствието на упълномощения представител на „С. Б.“ ЕООД, връчен на *****г. и нямало възражения от негова страна. На 03.11.2021г. /като свидетелката не е сигурна за датата/ упълномощеният представител на дружеството донесъл протокол, към който имало приложени снимки, от където се виждало, че са отстранени въпросните нарушения. Твърди, че са ги отстранили, тъй като за тях било важно да бъде пуснат обектът и да работят, защото имали срокове за пускане в експлоатация.

Свидетелката В. Г. СТ. си спомня, че е присъствала на проверката на 02.11.2021г., не е свидетел по АУАН, но е подписала протокола от проверката. Твърди, че това била втора проверка в същия обект, тъй като имало отново сигнал за хора без договори и тогава установили, че относно изкопа между фургона и основната сграда „С. Б.“ ЕООД, в качеството си на строител, не е предприел необходимите мерки срещу падане на хора и предмети от височина. Казва, че е била свидетел по друг АУАН, съставен срещу „Възложителя“ във връзка със същия изкоп, но задължението на „Възложителя“ не е било да огради изкопа или да направи обезопасяване, а това е трябвало да го изиска от строителя и за това нещо е съставен актът.

Разпитан е като свидетел и ВЛ. П. ХР., изпълняващ функцията на „инвеститорски надзор“ на търговския обект с магазини в гр.П.. Същият твърди, че не е присъствал на проверката на 02.11.2021г., а впоследствие е разбрал, че е имало такава проверка и че той е бил представител на дружеството „С. Б.“ ЕООД при съставяне на АУАН. Казва, че според него изкопът, за който е нарушението, не е изкоп, а разлика в нивата на терена, като е имало поставена сигнална отразителна лента. Казва, че още при съставяне на акта е посочил, че нарушението е било отстранено. Казва, че като цяло в обекта няма големи изкопи, дори насипват, за да вдигнат нивото до това на подбалканския път. Твърди, че са предприети незабавни мерки съвместно с обектовия ръководител, техническия ръководител и управителя на фирмата, като още на същия ден е монтиран парапет, след което представили протокол за изпълненото.

*Съдът намира за установено от **правна страна** следното:*

По допустимостта:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано лице (соченото за нарушител) против подлежащо на обжалване пред съд наказателно постановление. Жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок за обжалване, закрепен в чл.59, ал.2 ЗАНН (съобразно редакцията на ЗАНН с ДВ бр.109 от 2020г., в сила от 24.12.2021г.), считано от

връчване на обжалваното НП (в конкретния случай НП е връчено на 05.01.2022г. по пощата, а жалбата е изпратена по куриер на 14.01.2022г.). С оглед на това, жалбата се явява допустима и подлежи на разглеждане.

По компетентността:

Представени са от административнонаказващия орган актове касателно длъжностното качество и правомощията на актосъставителя и издателя на процесното НП.

С оглед длъжностното качество на актосъставителя С.М., заемаща длъжността „главен инспектор“ в Дирекция „***** Софийска област“ (видно от Заповед № *****/*****Г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна *****“) и във връзка с чл.416, ал.1 КТ, определящ, че нарушения на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи, съдът намира, че АУАН е съставен от компетентен орган, при изпълнение на неговите служебни задължения. Териториалният обхват на контролна дейност на актосъставителката, като служител на Дирекция „***** Софийска област“, е определен със Заповед № *****/*****Г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна *****“. Правомощието на актосъставителката да издава актове за установяване на нарушения на трудовото законодателство, е отразено и в длъжностната характеристика за длъжността „главен инспектор“ в отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“ към Дирекция „***** Софийска област“.

Обжалваното НП също е издадено от оправомощен за това орган, с оглед нормативния текст на чл.416, ал.5 КТ и Заповед № *****/*****Г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна *****“. В т.4 от цитираната заповед е определено, че директорите на „Инспекции по труда“ издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори. Процесното НП е издадено от инж.Е.И.А., която към *****Г. е заемала длъжността Директор на „***** Софийска област“, видно от приложената заповед № *****/*****Г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна *****“.

По законосъобразността:

Съдът, в контекста на правомощията си на съдебен контрол, след като провери изцяло и служебно законосъобразността на акта за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление, без да се ограничава с обсъждане на посочените в жалбата доводи, намери че са били допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя, както и нарушения на материалния закон.

Административнонаказателното производство е започнало, протекло е и е приключило при частично спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН.

При съставянето на АУАН са спазени „формално“ изискванията на чл.42 ЗАНН, а при

издаването на атакуваното НП - тези на чл.57 ЗАНН, доколкото АУАН и НП съдържат реквизитите, които ЗАНН е предвидил за тях, но правната квалификация на нарушението не е прецизна; липсва описание на факти, според които е възприето качеството на нарушителя; в НП се съдържат факти, които са нови спрямо описаните в АУАН, а описанието на нарушението е установено по начин, който не го откроява като безспорно доказано.

На първо място, в АУАН и НП е посочено, че отговорността на „С. Б.“ ЕООД, бива ангажирана поради качеството му на „Строител“ по смисъла на пар.1 т.2 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. В АУАН пък е описано, че отговорност лицето носи и като „Работодател“ по смисъла на параграф 1, т.1 ДР на КТ, което очевидно не е възприето от наказващия орган и не е пренесено в обжалваното НП. В обстоятелствената част на НП обаче не са изложени никакви факти, с които да се обоснове качеството на дружеството на „строител“, макар вероятно същото да е извлечено от приложения Договор за строителство. „Строител“ е лицето, определено в ЗУТ, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение- пар. 1, т.2 от ДР на Наредба №2/22.03.2004 г. Строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа - чл.163,ал.1 ЗУТ. Качеството на „С. Б.“ ЕООД на „Строител“ по ЗУТ е ясно за съда, но изводимо от писмените доказателства, а не от самата обосновка в НП. Обосноваването на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя освен това предполага в обстоятелствената част на НП да е изложено, че същият: самостоятелно е наел по трудово правоотношение работници, които са заварени на обекта при проверката. Такива факти в НП не са изложени. Качеството на строител, а оттук и на субект на административнонаказателна отговорност, не е аргументирано в процесното НП.

На второ място, освен че не е цитирана правилно нарушената правна разпоредба, не е цитирана и разпоредбата, която препраща към приложението на санкционната норма на чл.413, ал.2 КТ към „строителите“ по смисъла на пар. 1, т.2 от ДР на Наредба №2/22.03.2004 г. Нарушената правна разпоредба е чл.16, т.1, б. „б“ от Наредба №2/22.03.2004 г., според която „Строителят“ осигурява комплексни ЗБУТ на всички работещи, вкл. на подизпълнителите и на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност, при извършване на СМР на изпълняваните от него строежи, в съответствие с минималните изисквания на тази наредба. В случая тази разпоредба изобщо не е цитирана, за да може наказаното лице да се ориентира на какво основание той отговаря и за осигуряването на безопасните условия на труд на подизпълнителите, тъй като по делото стана ясно, че лицата, които са попълнили декларации, че работят на обекта, са наети от подизпълнителя и са негови работници. В НП е посочена като нарушена разпоредба чл.49, т.3 във вр. чл.61 от Наредба №2/22.03.2004 г. Това са разпоредби, които единствено посочват кои са специфичните изисквания за осигуряване на безопасност и здраве при изпълнение на видове СМР. В действителност привръзка с тези специфични изисквания е следвало да бъде

направена, но не това са нарушените разпоредба, а тази на чл.16, т.1, б. „б“ от Наредба №2/22.03.2004 г., която изобщо не е посочена. Не е изяснено и защо наказващият орган е приложил чл.413, ал.2 КТ /отнасяща се за „Работодатели“/. Правилното изписване на санкционната норма е изисквало привръзка с чл.55 ЗЗБУТ. Чл.55 ЗЗБУТ гласи, че „Лицата, които нарушават изискванията или не изпълняват задълженията си по този закон, носят отговорност по чл. 413, 414, 415, 415в и 416 от Кодекса на труда и другите специфични за съответната дейност закони и нормативни актове.“. Няма съмнение, че Наредба №2/22.03.2004 г. е специфичен нормативен акт по смисъла на чл.55 ЗЗБУТ. С нея се определят минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на временните и подвижните строителни площадки - чл. 1 от същата наредба. Следователно в крайна сметка и в този случай следва да се приложи санкция на някоя от разпоредбите от чл.413 до чл.416 КТ, без лицето да е „Работодател“ по КТ, но би било по-прецизно да може да се установи защо това е така, като се посочи привръзката с чл.55 ЗЗБУТ.

На трето място, Наказателното постановление не може да въвежда нови факти, срещу които лицето не се е защитавало в производството. Такива нефигуриращи в АУАН факти са описаните в абзац 3 на стр.2 от НП относно наложената принудителна административна мярка и причините за налагането ѝ. В действителност не става ясно, както заяви и процесуалният представител на жалбоподателя, защо този абзац е намерил място в обжалваното НП, но там са описани и други нарушения, които са санкционирани с други наказателни постановления, което би могло да доведе до объркване дали същите се обвързват по някакъв начин с процесното. Според съда описаните други нарушения не е следвано да намират отражение в издаденото НП.

На следващо място, изводът за извършване на нарушението, не може да бъде базиран на субективни преценки. Не е изяснено от контролните органи с каква дълбочина е бил въпросният изкоп, който не е бил безопасен. Този факт обаче е от съществено значение, тъй като чл.60, 61 и следващите от Наредба №2/22.03.2004 г. (раздел IV от глава I на наредбата) са приложими за „работа на височини“. Какво означава последният термин е дефинирано от пар.1, т.21 от наредбата: „На височина“ и „от височина“ е височина, по-голяма от 1,5 м, мерено от пода или терена. С оглед на това, че в случая не е измерено дали теренът е на височина повече от 1.5 м. от дъното на изкопа, а има свидетелски показания по делото, според които не се касаело за някакъв сериозен изкоп, а по-скоро за разлика в нивата на терена, то не може да се приеме, че в случая строителят е бил длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд съобразно изискванията на чл.61 от наредбата, според който паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение и че поставената обезопасителна сигнална лента не е била достатъчна. Единствено от приложените снимки също не може да се достигне до такова заключение. Контролните органи са направили субективна преценка, като са счели, че

описаното от тях нарушение е било извършено, без обаче да извършат нужните замервания. Същите са си направили труда да документират нарушенията чрез заснемането им, но не и да измерят и да запишат точната височина на терена спрямо дъното на изкопа. От снимките с лошо качество, възпроизведени в протокола за извършената проверка, съдът не може да заключи, че нарушението е извършено, най-малкото защото това би означавало също да се позове на субективната си преценка. Законосъобразният подход е изисквал от проверяващите органи да премерят и запишат точно колко от високо би могло да падне лице или предмет, тъй като относителната преценка без замерване създава убеждение, за спорен елемент от състава на нарушението.

При преценка на горните нарушения от процесуално и материално естество, съдът ги намира за съществени, доколкото са засегнали правата на административнопривлеченото лице по начин, който пречатства да разбере за какво е ангажирана отговорността му или да реализира защитата на правата си, поради което следва да предпоставят отмяна на обжалваното НП в цялост. Освен това не може да бъде санкционирано недоказано по безспорен начин нарушение.

При този изход на спора и доколкото наказателното постановление се отменя, разноси следва да бъдат присъдени на жалбоподателя на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН. От жалбоподателя е поискано присъждане на разноси и са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Направено е възражение за прекомерност на това възнаграждение, което е основателно и възнаграждението следва да бъде намалено до размера от 370 лв., колкото е минимумът по чл.8, ал.1, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като не се присъждат и допълнително заплатените 100 лв. за явяване в съдебно заседание, тъй като по делото не са провеждани повече от две заседания.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.2, т.1 във вр. чл.63, ал.3 ЗАНН, РАЙОНЕН СЪД-П.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № *****, издадено от Директора на Дирекция „***** – Софийска област” на ***** г., с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ на „С. Б.” ЕООД, ЕИК: ***** , със седалище и адрес на управление: гр.Б., ул. „*****” №2, е.3, е наложена ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер 2000 лв. за нарушение на чл.49, т.3 вр. чл.61 от Наредба №2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА *****”, БУЛСТАТ: ******* **ДА ЗАПЛАТИ** на „С. Б.” ЕООД, ЕИК: ***** сумата от 370.00 лв. /триста и седемдесет лева/, представляваща направени

по делото разноси за адвокатско възнаграждение в минимален размер.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София област в 14-дневен срок от съобщенията до страните за обявяването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____